

Da der imidlertid ikke er stillet noget **Udvalgs** forslag i denne Retning, og da det ærede Udvalg nu ogsaa har gjort et andet Forslag, som for en stor Deel opfylder Hensigten med de Bemærkninger, jeg har gjort, skal jeg ikke videre intharere det. Jeg kan imidlertid ved denne Leilighed ikke undlade at bemærke, hvorledes der er adskillige andre Sider, hvorfra, som jeg tidligere har udpeget, det foreliggende Lovudkast er mindre gunstigt for Enkerne end de hidtil gjældende Regler, ligesom jeg ogsaa maa gjentage, at jeg især vilde finde det onskeligt, om der var nogen Reservation, som i det Mindste sikrede dem, som havde Afgang til Understøttelse efter de ældre Love, blandt Andet alle dem, der i Anledning af Krigen i 1801 og 1807 havde erhvervet denne Afgang, al den Rettighed, som de efter de forhen gjældende Bestemmelser skulde have. Det er vistnok, at det vilde blive yderst saa og ubetydelige Tilfælde af det Slags, som nu kunne møde, og jeg har ikke den mindste Tvivl om, at, dersom Tilfælde af dette Slags skulde møde, saa vil det Tab, som Nogen kan lide ved, at de nye Bestemmelser anvendes derpaa, blive dækket ved overordentlig Understøttelse; men efter den Afgørelse, jeg har for engang erhvervede Rettigheder, forekommer det mig dog, at det var bedre, at denne Ret blev ved en eller anden Reservation hjemlet som en virkelig Ret, navnlig fordi det gav Loven et bedre Præg. Men, som sagt, jeg troer, at der virkelig ikke lides Noget ved, at det ei er skeet, og, da det ærede Udvalg ikke har fundet Anledning til at optage nogen Forbeholdenhed i den nylig ommeldte Retning, skal det ikke afholde mig fra at stemme for Loven, som jeg troer i det Hele er meget onskelig.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Thalbier, Flensborg, Dreier, Kirck og B. C. Jørgensen:

At i § 21 Ordene i 3die og 4de Linie: „Efterat de paadrage sig den Legemsbestaaigelse eller Svagthed, paa Grund af hvilken de maatte afstediges af Tjenesten.“ udgaae, og istedet herfor indskydes Følgende: „Efterat de af den i nærværende Lovs Cap. VII omhandlede

Bestyrelse ere antagne til Forsørgelse“:

blev forkastet med 22 Stemmer imod 10.

Formanden: Vi gaae derefter over til de af Udvalget stillede Forslag til § 24, hvilke saaledes i Forbindelse med Paragraphen sættes under Forhandling.

Ordføreren: Det første af vore Forslag er omredigeret, i Forbindelse med den Forbedring af den 18de Paragraph, som har vundet det ærede Things Bisald. Det Tillæg, som vi have foreslaaet under Nr. 2, knytter sig til en Bemærkning fra den ærede Krigsministers Side ved Sagens anden Behandling, at det nemlig kunde træffe, at en Reserveofficer kunde naae den Charge, som der omtales, og at i dette Tilfælde vilde en Sum af 100 Rbd. være uforsholdsmaassig som Maximum for Enken.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig over denne Paragraph, yttrede

Formanden: Efter det af den ærede Ordfører Bemærkede mener jeg, at disse to Forslag, der ere stillede til § 24, kunne stilles under een Afstemning, idet nemlig det første Forslag deels er en Følge af Afstemningen til § 18, deels en Omskrivning af Paragraphen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Forslag af Udvalget til § 24:

1. Sidste Afsnit bortfalder, imod at der sættes istedet:

„Enker efter de i § 18 ommeldte Personer have, naar Mændene ere blevne Invalider eller saldne eller dødeligt saarede i Krigen, Afgang til en Forsørgelse af indtil 100 Rbd. aarlig, forsaavidt de dertil ere trængende“.

2. Derefter tilføies: „Dog kan denne Forsørgelse stige indtil 150 Rbd. for en Enke, hvis Mand har været Capitain af 1ste Klasse. Vedtaget eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Vi gaae dernæst over til det til § 27 stillede **Udvalgs** forslag, der tiligemed Paragraphen sættes under Forhandling.

Ordføreren: Den Forandring vi her have foreslaaet, er kun skeet for at bringe Overensstemmelse mellem § 27 og andre Paragrapher i Udskatet. **Saavidt** jeg mindes, blev der af en æret Landsþingsmand bemærket, at der her var en Uoverensstemmelse;